

політику. Для підприємства цей наказ є важливим елементом формування в обліку та управлінні саму суть і ефективність ведення бізнесу, полегшує і систематизує облікову інформацію на підприємстві.

У зв'язку із введенням у дію Податкового Кодексу України доцільним було б введення розділу в Наказі «Гармонізація бухгалтерського та податкового обліку».

Список використаних джерел

1. Амбросов В.Я. Облікова політика в агроформуваннях / В.Я. Амбросов, Т.Г. Маренич // Економіка АПК. – 2004. – № 7. – С. 96-99.
2. Житний П. Проблеми формування облікової політики та шляхи їх вирішення / П. Житний // Бухгалтерський облік і аудит. – 2005. – №3. – С. 19-22.
3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16 липня 1999 року № 996-XIV // Все про бухгалтерський облік. – 2008. – №27. – С. 2-6.
4. Водоп'янова О. Облікова політика: починаємо новий рік / О. Водоп'янова // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dtk.com.ua/show/1cid04362.html>
5. Пушкар М.С. Теорія і практика формування облікової політики: монографія / М.С. Пушкар, М.Т. Щирба. – Тернопіль: Карт-бланш, 2010. – 260 с.

Погрібна Олена

к.е.н., доцент

Гордєєва Вікторія

студентка

КЕІ ДВНЗ «Криворізький національний університет»

м. Кривий Ріг, Україна

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ

Одним із найважливіших напрямів підвищення ефективності функціонування підприємства є необхідність удосконалення системи управління нематеріальними активами як важливої складової необоротних активів виробничого підприємства. Адже повсякденне використання комп'ютерних програм, інтелектуальної праці (власності), розвиток науки і техніки зумовлюють потребу їх правового оформлення та відповідної організації обліку операцій з ними.

Згідно П(С)БО 8 «Нематеріальні активи» нематеріальний актив - це немонетарний актив, який не має матеріальної форми та може бути ідентифікований (незалежно від строку їх корисного використання (експлуатації)) [1].

У науковій літературі нематеріальні активи визначаються як активи, які не мають матеріально-речової форми, але приносять підприємству додатковий прибуток або створюють умови для його отримання [2, 3]. При цьому недостатньо

досліджені особливості окремих нематеріальних активів (зокрема, реєстрації торгової марки, авторського права; патентування промислового зразка, винаходу).

Отже, визначення сутності нематеріального активу на законодавчому рівні та у науковій і економічній літературі мають розбіжності і не дають вичерпного визначення даної категорії, враховуючи порядок її визнання та відображення в обліку.

Також недостатня розробленість наукової класифікації нематеріальних активів сприяє невирішеності питань щодо організації обліку нематеріальних активів.

Потребують подальшого дослідження питання класифікації нематеріальних активів.

Так, вимагає уточнення класифікація нематеріальних активів, враховуючи їх вплив безпосередньо на організацію виробничого процесу, тобто нематеріальні активи повинні бути розподілені на дві групи:

- нематеріальні активи, які прямо пов'язані з обсягом виробництва;
- нематеріальні активи, які прямо не пов'язані з обсягом виробництва.

До першої групи можна віднести такі нематеріальні активи: винаходи; сорти рослин; породи тварин; комерційні таємниці; комп'ютерні програми та інші. Ці нематеріальні активи повинні амортизуватись згідно з терміном використання або згідно з обсягами виробництва.

До другої групи можна віднести такі нематеріальні активи: комерційні (фірмові) назви; літературні та художні твори; торговельні марки; фонограми; промислові зразки та інші. Вони можуть використовуватися доти, доки від них є економічна вигода.

Потенційні інвестори і партнери, оцінюючи українські підприємства, все більше уваги звертають саме на вартість нематеріальних активів. Однак існують певні обмеження щодо оцінки і визначення окремих видів нематеріальних активів (зокрема людський, технологічний (структурний), клієнтський капітал) [3].

Також проблема полягає в тому, що в господарській практиці підприємства використовують нематеріальні активи, строк корисного використання яких становить менше одного року, а зараховують їх до складу необоротних активів.

Тому заслуговує на увагу, думка І.А. Бігдан і Д.Д. Сушко, що нематеріальні активи строк корисного використання яких менше одного року доцільно відображати у балансі у складі оборотних активів, як швидкозношувані нематеріальні активи. Це дозволить забезпечити більш точну облікову інформацію, виокремивши окрему групу активів, що використовуються підприємством, та збільшити вартість активів підприємства в цілому за звітний період [2].

Отже, доцільним є відображення в примітках до річної фінансової звітності у складі необоротних активів і відповідно ввести додатковий рахунок «Швидкозношувані нематеріальні активи» та зробити такі коригування у плані рахунків: змінити назву рахунка 22 «Малоцінні та швидкозношувані предмети» на «Малоцінні та швидкозношувані активи», та включити до вказаного рахунку такі субрахунки:

221 - «Малоцінні та швидкозношувані предмети»,
222 - «Швидкозношувані нематеріальні активи»,
що забезпечить удосконалення обліку даних активів.

Таким чином, питання організації обліку нематеріальних активів пов'язані з визначенням сутності даної економічної категорії, її класифікацією та оцінкою. Уточнення додаткових ознак класифікації та порядку оцінки нематеріальних активів сприяють ефективній організації їх документального, синтетичного та аналітичного обліку.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи» [Текст]: [затверджено наказом Міністерства фінансів України від 18.10.1999р.№242].[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <<http://rada.gov.ua>>
2. Сушко Д.Д. Проблеми бухгалтерського обліку нематеріальних активів у частині їх визнання та класифікації / Д.Д. Сушко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2010. – № 10. – С. 163–166.
3. Грачова Р. Ідентифікація нематеріальних активів і гудвілу / Р. Грачова // Дебет–Кредит. – 2009. – № 40. – С. 31.

Рибчак Діана

студентка магістратури

Науковий керівник: старший викладач Кубік В.Д.

Одеський національний економічний університет

м. Одеса, Україна

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ ЕКОНОМІКИ

Фінансові результати відображають ефективність діяльності підприємства, тому як економічна категорія вони є досить важливим показником для суб'єкта господарювання. Мета створення будь-якого підприємства – це отримання позитивних результатів діяльності та постійного пошуку шляхів їх збільшення. А отже правильний облік, контроль і аудит фінансових результатів повинні бути пріоритетними для підприємства. Проте нестабільність економіки, постійна змінність законодавства та неповна відповідність облікової політики міжнародним стандартам фінансової звітності призводять до виникнення низки проблем відображення та узагальнення фінансових результатів в обліку підприємства.

Значну увагу проблемам обліку фінансових результатів у своїх працях приділили такі вітчизняні вчені як Білуха М.Т., Бородкін О.С., Бутинець Ф.Ф.,